

[Schmidt.]

Men jeg ønsker, at den Forhandling, der kommer i Gang i den Retning, kommer til at knytte sig til det, vi har begyndt paa, altsaa en privat højere Skole, som indrettes saaledes, at man mener at kunne gaa med til at give den Dimissionsret til Universitetet, hvilket jeg haaber man vil gøre.

Jeg har det Indtryk, at man fra alle Sider staar friere overfor disse Ønsker, end man har gjort før, og det er ogsaa blevet udtalt af det ærede Medlem Hr. Chr. Ernst Christensen, at man ønsker, at Forholdet mellem de to Folk skal forme sig saa godt som muligt. Efter at have hørt paa dette og efter at have hørt de Udtalelser, Ordførerne er kommet med, har jeg det Indtryk, at det maa være muligt at komme til et Resultat, der kan tilfredsstille begge Parter, hvilket jeg i høj Grad vil ønske.

Undervisningsministeren (*Borgbjerg*):

Som allerede omtalt af flere Talere har det ærede Medlem Hr. Schmidts Lovforslag været Genstand for en udførlig Behandling her i dette høje Ting, nemlig i Februar 1929, og det har nu i 2 Aar været Genstand for Udvalgsbehandling, og i Fjor tillod jeg mig at stille et Ændringsforslag til det ærede Medlem Hr. Schmidts Forslag, som kom til Behandling i Udvalget. Forhandlingen fandt Sted i Februar, det var lidt sent paa Samlingen, men der blev dog i Udvalget Tid til at rette en Række Forespørgsler til Ministeriet, og vi gav en udførlig Besvarelse deraf, som findes i Udvalgets Beretning fra Foraaret.

Spørgsmaalet om den højere Undervisning er lige strejft. Maa jeg derom sige, at det ærede Medlem Hr. Schmidts Lovforslag jo falder i to Dele, § 1, som er Ændringsforslag til Folkeskoleloven af 1. Maj 1923, og en § 2, som er en Ændring til Statsskoleloven af 13. Juni 1920, og det er en Selvfølge, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Schmidt nu sagde, at mit Lovforslag, der vedrører Folkeskolen og er en Slags Tilføjelse til mit større Lovforslag om den danske Folkeskoles Styrelse og Tilsyn, som vi behandlede i sidste Uge, ikke formelt kan optage Bestemmelser angaaende Statsskolen. Men jeg siger her med det samme, at jeg er villig til at forhandle ogsaa om denne Paragraf. Det maatte vel saa rent formelt sættes til første Behandling som et selvstændigt Lovforslag, men det kan vi altid forhandle om.

Ligesom det ærede Medlem Hr. P. Mortensen er ogsaa jeg villig til at forhandle om Indholdet deraf, og jeg gør opmærksom

paa, at jeg til Udvalget i Fjor fremsendte den Betænkning, som det nedsatte Udvalg har afgivet angaaende Adgangen til Københavns Universitet for ikke-dansktalende Studenter og om Adgangen til rettighedsgivende Embedseksamen; det ærede Medlem kender fra Udvalgsbehandlingen i Fjor denne Betænkning og det stillede Forslag.

Som Forholdene nu foreligger, tror jeg, det vil gavne Sagen mest og fremme den bedst, om vi uden her ved første Behandling at fortabe os i Enkeltheder — Debatten i 1929 varede ikke mindre end 2 Dage, og nye Medlemmer af Tinget, der maatte interessere sig særlig for Enkelthederne, kan slaa efter i Rigsdagstidende og dér finde en grundig Drøftelse af dem — lader Sagen gaa til ny Udvalgsbehandling. Det bliver saa den tredje Rigsdag, hvor denne Sag behandles i Udvalg, og jeg haaber da, at det gamle Ord maa gælde, at alle gode Gange er tre, saa at vi maatte kunne komme til et positivt Resultat.

Forudsætningen for mit Lovforslags Gennemførelse er naturligvis, at der opnaas et positivt Resultat med Hensyn til den store Folkeskolelov. Skulde det bryde med Hensyn til den, kan vi gaa to Veje: Vi kan vente til næste Aar, og vi kan stille os paa den bestaaende Lovgivnings Grund og stille Ændringsforslag dertil. Det kan vi se paa, naar Samlingen begynder at nærme sig sin Udgang og vi kan overse, hvor langt vi kan naa paa det ene og det andet Punkt. Udover de Henvisninger, jeg her har gjort, skal jeg derfor indskrænke mig til nogle ganske faa Bemærkninger til ærede Talere.

Baade det ærede Medlem Hr. P. Mortensen og det ærede Medlem Hr. Chr. Ernst Christensen — og det gælder for øvrigt ogsaa det ærede Medlem Hr. Povlsen og det ærede Medlem Hr. Schmidt — var glade ved den øgede Statsstøtte til det dobbeltsprogede Skolevæsen i Sønderjylland, men, sagde baade det ærede Medlem Hr. P. Mortensen og det ærede Medlem Hr. Chr. Ernst Christensen, kan det ikke ske lidt hurtigere, hvorfor skal vi have denne 5 Aars Karenstid? Ja, Meningen er, forstaar ærede Medlemmer nok, at man vil lade Befolkningen selv bære Byrden en kort Aarrække for at vise, om det virkelig er paakrævet og nødvendigt, at Staten træder til; viser det sig at være nødvendigt, saa træder Staten til med sin øgede Støtte.

Jeg kan ikke lade være med at sige til det ærede Medlem Hr. Chr. Ernst Christensen, at der var jo en lille Modsigelse mellem to af hans Udtalelser. Han begyndte med at sige, at det havde slet ingen Hast, vi kunde godt